

NIEUMYTY (7) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (3).

e jasne.

sg m N nieumyty (1). ◇ pl A subst nieumyt(e) (1). ◇ I f nieumytemi MurzNT (3), nieumytemi WujNT (2); -ęmi (2), -emi (1) MurzNT (2:1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. umyć.

Nie oczyszczony wodą, brudny; illotus PolAnt, Vulg, Cn; non lotus Vulg; illautus, illutus Cn (7) : Dla czego vczniowie twój [Chrystusa] nieobychodzą się wedle wstawy starszych/ ale nieumytemi rękoma/ chleba pożywaią? MurzNT Mar 7/5, Matth 15/20; Ale iść nie vmytemi rękoma/ człowieka nie pokala. WujNT Matth 15/20.

W charakterystycznych połączeniach: nieumytemi rękoma jeść (jedzący) (3), pożywać (pożywający) (2).

Szeregi: »plugawy i nieumyty« (1): choć łami łą czyści/ iednak nogi plugawe y nie vmyte máią WujJud 204v.

»pospolity to jest nieumyty« = communis hoc est illotus PolAnt; communis id est non lotus Vulg (2): MurzNT Mar 7/2; wyrzawfzy niektore z vczniow ie⁸⁰ iedzące chleb rękoma pośpolitemi/ to iest niewmytemi/ przygánili im. WujNT Mar 7/2.

»nieumyty ani szczosany« (1): Mifibolet záltąpił á vkazał fie krolowi nie vmyty áni fzczołany [descendit ... illotis pedibus et intonsa barba Vulg 2.Reg 19/24; ... nie umywłfzy nóg áni oftrzygfzy brody WujBib]. BielKron 72v.

Synonimy, brudny, nieczysty, niewumyty.

Cf UMYTY